

Antal Statsskovridere ansat for derved at faa mere ud af Statens Skove. Jeg har haft den Ære at sidde i et Udvalg, som Landbrugsministeren har nedsat til Undersøgelse af, hvad der kunde bringes ud af Damme, Enge og Moser i Skovene. Jeg skal ikke foregribe Begivenhedernes Gang ved at komme ind paa denne Sag, men kun sige, at det er mægtige Arealer, som dette Udvalg har paavist henligger enten aldeles ubenyttede eller i en saadan Tilstand, at de langt fra kan siges at være i rationel Drift, fraset ganske enkelte Undtagelser. Det drejer sig om Værdier, som maaske løber op i Millioner af Kroner; men naar det kan paapeges, at der saaledes henligger døde Marker i Skovene, viser det, at Skovriderne paa nogle Punkter kunde have faaet mere ud af Statens Skove, end hidtil sket er. Det behøver ikke at være deres Skyld, det kan være, det er, fordi man har givet dem for stort Arbejde af anden Art, saaledes at de ikke har magtet dette, eller det kan ligge i deres Uddannelse: at hertil kræves særlig Fagkundskab, som de ikke besidder. Men naar det er Tilfældet, kunde jeg ogsaa tænke mig — det er et Tankeeksperiment —, at man heller ikke i det rent forstnæssige faar saa meget ud af Statens Skove, som man kan, og efter min Erfaring med Hensyn til Tisvilde Hegn, som jeg saa tidt har talt om, og hvor man har maattet give mig Ret fra selve Statsskovledelsens Side, drager jeg den Slutning, at der er Mulighed for, at man i andre Statsskove ligesom i Tisvilde Hegn kunde have skabt langt større Værdier. Af disse Grunde er jeg foreløbig tilbøjelig til at mene, at den af det ærede Medlem anviste Udvej ikke er den rationelle.

I det hele taget er jeg — det vil jeg gerne sige til Slutning — ikke af den Opfattelse, at det for Staten gælder om at spare Penge. Tanken om at spare Penge kom saa stærkt frem i det ærede Medlem fra Æbeltofts (N. Neergaard) Udtalelser forleden Dag, da vi drøftede Statslaanet, idet han udtalte — jeg husker ikke Ordene nøjagtig —, at der maatte vises Spar-sommelighed, og det ærede Medlem, som her er Venstres Ordfører, udtalte indirekte den samme Tanke, idet han ønskede at faa denne Foranstaltning gennemført paa en billigere Maade. Dette er ganske i Strid med min ledende Tanke med Hensyn til økonomisk Bedrift. Jeg vil naturligvis ikke forstaas saaledes, at jeg har den Opfattelse, at man skal ødsle, at man skal give Penge unyttigt ud, men jeg har den Opfattelse,

at det netop drejer sig om at give Penge ud, hvis de gives ud, saaledes at de forrenter sig godt. Derfor er det efter mit Skøn i Statshusholdningen ikke Hovedsagen, at man kommer til at spare en Skilling hist og her, nej, jeg vil sige lige omvendt med et Udtryk, som maaske er en Smule paradoksalt, at det gælder om at give endnu flere Penge ud, saafremt vi derved kan skaffe Samfundet meget større Indtægter. Det er en langt sundere økonomisk Grundtanke end Sparsommelighedstanken, naar denne da ikke forstaas i Realiteten nøjagtig saaledes som det, jeg her har sagt.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling her i Tinget.

J. J. Jensen: Vi kan vistnok alle være enige om, at jo mere vore Skove yder, desto bedre er det for Samfundet; derfor er det ret naturligt, at vi har Øjet aabent for, hvorledes disse Skove kan udnyttes, saa at de dels giver det bedst mulige Udbytte for dem, som ejer dem, og dels ogsaa tjener til Gavn for Samfundet. Nu er jeg ikke saa sikker paa, at dette Lovforslag er helt fyldestgørende paa alle Omraader, uagtet jeg mener, Lovforslaget i dets store Hovedtræk er tilfredsstillende. Jeg kunde have lyst til at spørge den højtærede Landbrugsminister, hvilken Myndighed disse Skovinspektører skal udstyres med, idet det ikke omhandles i Lovforslaget eller i dets Bemærkninger; der henvises kun til Forordningen af 27. September 1805, § 20. Denne Paragraf indeholder kun dette ene, hvordan der skal forholdes overfor de Skovejere, der ikke har været Skovejere i 10 Aar; de har som bekendt ikke Lov til selv at udvise Skoveffekter til andet Brug end deres eget. Men det vilde være formaalstjenligt at faa at vide, om disse Skovinspektører kan udstyres med nogen som helst anden Myndighed, hvorved der kan faas et mere effektivt Tilsyn med Skovarealerne og derigennem faas mere Udbytte af dem. Det er ikke tilstrækkeligt, at der i de første 10 Aar, en Mand er Skovejer, haves et Tilsyn, forsaavidt der kaldes paa det; det gælder om, at der ogsaa efter den Tid kan gives Vejledning for, hvorledes hele Skoven skal udnyttes og drives. Det er klart, at vore Skove i disse Aar har lidt under den Brændselsmangel, som har været til Stede; det er ogsaa klart, at det kan være nødvendigt at faa hele vort Skovareal ind under mere